

ΝΟΙΤΑ ΔΙΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΖΩΡΖ ΕΛΙΑΝ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΜΗΣΣΗΣ

Η ιστορία της Σκωτίας είνε γεμάτη από δραματικά περιστατικά κ' αίματηρά έπεισάδια, πού εξακολουθούν μέχρι σήμερα να προκαλούν ριγή τρόμου στην ψυχή τού ανθρώπου. "Ένα τραγικό περιστατικό πού τού άναφέρουν πολλοί Σκώτοι ιστοριογράφοι—θά σάς διηγηθούμε σήμερα.

Κάτω από ένα σόμα καλλιγράμμο, πού θά τού ζήλευε και ένας θεός τής αρχαίας "Ελλάδος, κάτω από ένα πρόσαιο άγγέλου, ό κόμης τών "Ορκάδιον, ένας από τους πού πλούσιους και ίαχυρούς άρχοντας τής Σκωτίας, έκρυβε ψυχή σατανά κ' ένιστικά κακούργου.

"Όταν ό άγγελόμορφος αυτός κόμης βεβαιώθηκε ότι ή ώραία Σέσιλ, μία πεντάμορφη πυργοδέσποινα, περιφρονώντας τόν δικό του έρωτα, χάρισε δλόκληρη τήν καρδιά τής σπόν κόμητα Γουλιέλμο Ντώγκλας, έβαλε ως σκοπό τής ζωής του να καταστρέψη τήν εύτυχία τών δυό έρωτευμένων—γιά να έκδικηθθ τόν τυχερό αντίζηλό του και γιά να κάνει τήν καρδιά τής νέας να ματώση από πόνου...

"Ένα θράδου λοιπόν τού 1560, ό Γουλιέλμος Ντώγκλας λάβαινε από τόν κόμητα τών "Ορκάδιων μία πρόσκληση σ' ένα δείπνο. Ντύθηκε, στολιστηκε και πήγε άνύποπτος στόν πύργο τού κόμητος, χωρίς να ύποπτεύεται ποιά τύχη τόν περίμενε.

Σέ μία στιγμή, κ' ενώ τó γλέντι θοισκότανε στό πού ζωηρό σημείο του, ό πυργοδεσπότης πρότεινε στό Γουλιέλμο να πάνε μαζί σέ μία αίθουσα τού πύργου, στην όποία είχε κρυμμένους μερικούς θησαυρούς, από μία περιόδια πού είχαν κάνει οι πρόγονοί του στούς "Αγιούς Τόπους. Ο Ντώγκλας άκολούθησε τόν κόμητα, μέ τό χαμόγελο στά χείλη...

"...Ύστερ από μία ώρα, ό κόμης τών "Ορκάδιων έστειλε στην οικογένεια τών Ντώγκλας τόν πτώμα τού Γουλιέλμου, τρυπημένο από μαχαριές... "Ένας άγγελιοφόρος πληροφορούσε τούς γονείς τού Γουλιέλμου, ότι τó άγαπημένο τους παιδί είχε σκοτωθθ από ληστές, ενώ έκανε τή νύχτα, ολιούναχος, περίπατο σέ μία έρημική τοποθεσία, κοντά στόν πύργο τού κόμητος τών "Ορκάδιων...

Πέρασαν τρείς μέρες. "Ένα άπόγευμα, ενώ ή Σέσιλ, ή όποία δέν είχε μάθει άκόμα τó θάνατο τού άγαπημένου της, έκανε βόλτα μέ τó άμάξι της σ' ένα δάσος, δέχτηκε ξαφνικά τήν επίθεση πέντε άγνωστών, οι όποιοί, άσού τής έδεσαν τά μάτια μ' ένα πανί, τήν ώδήγησαν σ' ένα πύργο...

—Πού θρίσκεισαι; ρώτησε ή Σέσιλ μία ύπνρετρια, όταν τήν μετέφεραν σ' ένα δωμάτιο και τής έλυσαν επίτελους τά μάτια.

—Στόν πύργο τού κόμητος τών "Ορκάδιων! τής άποκρίθηκε ή ύπνρετρια. Και πρότεινε να σάς πώ ότι... Μά ή ύπνρετρια δέν πρόφτασε ν' άποτελειώση τή φράση της.

Τή στιγμή κείνη μήκε μέσα ό πυργοδεσπότης.

"Η ύπνρετρια έκανε μία θαθεία ύπόκληο και άποούσθηκε.

"Όσο γιά τή Σέσιλ, ή όποία ήξερε ότι ό κόμης τών "Ορκάδιων τήν άγαπούσε από καιρό, άρχισε να μαντεύη τήν άλήθεια. "Όστόσο, ποσοποιήθηκε τήν κατάπληκτη—και κύτταξε τόν πυργοδεσπότη μέ ύφος άπορίας.

—Δέν μέ περιμένετε, θεέσσια, δέν είνε έτσι; ρώτησε ό κόμης. Δέν τό ξέρατε ότι φιλοξενείσθε τώρα σ' έναν από τούς πύργους μου;

—"Όχι, δέν τό ήξερα! άποκρίθηκε ή Σέσιλ. Και λυπάμαι γιά τήν ένόχληο πού σάς προσένησα...

—Μά όχι, τί είνε αυτά πού λέτε!.. διαμαρτυρήθηκε ό πυργοδεσπότης. "Άπεναντίας, ό πύργος μου αυτός θά μπορούσε να γίνη και δικός σας...

—Και τί θά ζητήσετε από μένα ως αντίλλαγμα;...

—Λίγη άγάπη μονάχα!.. τραύλισε ό κόμης.

"Η Σέσιλ τού έριξε μία πρροφροντική ματιά.

—Γι' αυτό βάλτε τούς μισθοφόρους σας να με κλείσουν εδώ μέσα;... Δέν νομίζετε, ότι ή πράξι σας αυτή είνε άναξία ενός ίππότη;...

—Σας άγαπώ! Και ό έρως δικαιολογεί τά πάντα!

—Τό ξέρετε, όμως, καλά, ότι άγαπώ τόν Γουλιέλμο... Δέν πρέπει να έχετε καμιά έλπίδα... "Η καρδιά μου άνήκει δλόκληρη στόν κόμητα Γουλιέλμο Ντώγκλας!...

—Και άν ό άγαπημένος σας δέν ζή πεία; τήν δέικοψε ξαφνικά ό πυργοδεσπότης.

"Η Σέσιλ σήκόθηκε θρθια, μέ μάτια λαμπερά, μέ μαζεμένα φρύδια. Τά ώραία χαρακτηριστικά τού προσώπου της είχαν σγεδόν παραμορφηθθ από τήν όργη.

—"Αν δέν ζή πεία ό άγαπημένος μου; φώναξε. Τόν σκότωσε μήπως, άναάδρε δολοφόνε;... Μού σκότωσε ό Γουλιέλμο μου; "Αν τó έκανεσ αυτό, δέν θά αισθάνομαι πεία γιά σένα μονάχα άδιαφορία, άλλές μίσος, ένα θανάσιμο μίσος... Και δέν θά ήσυχάσω, παρά μονάχα όταν θυθισθ τά νύχια μου στά μάτια σου, όταν σου έσασίω τó πρόσωπο, όταν ξεριζώσω τήν καρδιά σου από τά στήθη σου... "Όστόσο, δέν είνε δυνατό να μή ζή ό άγαπημένος μου, δέν μπορώ άκόμα να τó πιστέψω αυτό... Μού τó ειπες γιά να με τρομάξεις!..

"Ό κόμης, φοβιμένος από τó έξεσασμα τού θυμού τής Σέσιλ, έσκυψε τó κεφάλι του. "Η ταραχή του όμως δέν βόασαε πολύ. Ξανασηήκωσε τó κεφάλι του, κύτταξε τή Σέσιλ θαρρατά στά μάτια και τής ειπε:

—Σας είπα τήν άλήθεια!... "Ο λόδος Γουλιέλμος Ντώγκλας δέν ζή πεία! Τή στιγμή αυτή είνε θαμμένος στόν οικογενειακό τού λάφο!...

—"Εού τόν σκότωσεσ, κακούργε!.. ούρλιασε ή Σέσιλ. Μά θά μού τó πληρώσης πολύ άκριβία αυτό!..

Κ' έτοιμαζότανε να χυμήρη πάνω στόν κόμητα. Εκείνος, όμως, πρόλαβε κ' έφυγε, κλείνοντας τήν πόρτα πίσω του...

"Υστερ από λίγη ώρα, ξεκινούσε γιά ένα μακρυνό πύργο του, χτυπιμένο στην κορφή ενός άπάτητου βουνού...

Η Σέσιλ έμεινε δυό μέρες στόν πύργο τού κόμητος, συντριμμένη από τή συμφορά πού τήν θρθηκε, παρακαλώντας τó θάνατο νάρθη να τήν λυτρώση από τó μαρτύριο τής ζωής της... μιάς ζωής πού θά τήν πενοοσε χωρίς τόν άγαπημένο της.

Τέλος, ένας άπέραντος θυμός ξανάβωσε εντρα και δύναμι στό λεπτό όργανισμό της. "Η δίωα τής έκδικησεως τήν φλόγισε δλόκληρη... Και μία νύχτα, μάζεψε στό δωμάτιο της δια ρούχα, παρατετασμάτα και έζυλα θρθηκε πρόχειρα και τούς έβαλε φωτιά...

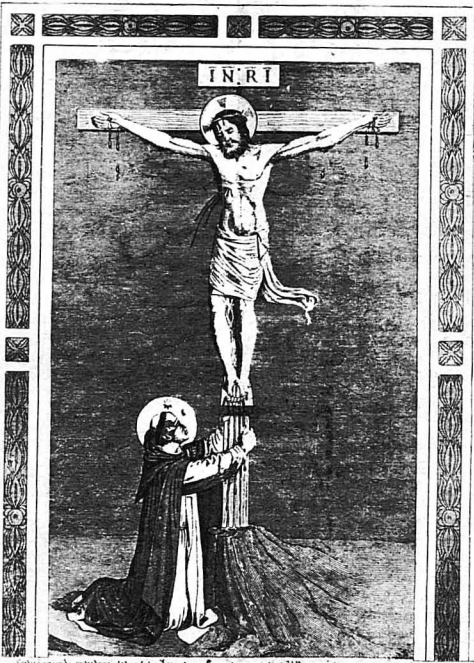
Πριν περάσει μία ώρα, δλόκληρος ό πύργος είχε μεταβληθθ σέ μία λαμπάδα.

Η νεαρά γυναίκα κατώρθωσε να δραπετεύη, μέσα στην ταραχή και τόν πανικό, χωρίς να τήν αντίληθθ κανείς από τούς άλλόφρονες ύπνρετες. Πήγε και σάτθηκε σ' ένα άντικρυνό λóφο και από κει παρακλούθουσε, γελώντας άγρια και σαρκαστικά, τήν άποτέφρωση τού πύργου τού κόμητος τών "Ορκάδιων...

"Υστερ από ένα μήνα, κάποιου μυστηριώδες χέρι έβαξε φωτιά και σέ δυό άλλα κτήματα τού κόμητος. Κάθ' έλεγε κανείς, ότι μία θεική κατάρα είνε πέσει σέ κάθε τι πού άνήκε σ' αυτή τήν οικογένεια... Κανείς δέν μπορούσε να εξήγηση τó μυστήριο αυτό... Μονάχα ό κόμης κατάλαβε ότι όλες αυτές τής πυρκαϊές τής έβαξε ή Σέσιλ, γιά να τόν έκδικηθθ γιά τó κακό πού τής έκανε. Μά εξακολουθούσε να μένει κρυμμένος στόν άπόμοσο πύργο του, γιατί δέν τολμούσε να συναντηθθ μέ τήν μαυνομένη γυναίκα και ν' άντιμετωπίση τόν έξαλλο θυμό της...

Τέλος, ή Σέσιλ πήγε και στό "Εδιμβούργο γιά να πυρπολήση και τó μέγασο πού είχε ό κόμης στή μεγάλη αυτή πολιτεία. Πριν, όμως,

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΠΑΘΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ (Έργον τού Φρά Άντζελικο)

